

Suplement de discos

Valen Trio

- Publicat: 29 gener 2014
- [Lawo Classics](#)

Títol: Valen Trio

Autor: Ketil Hvoslef, Fartein Valen, Klaus Egge

Intèrprets: Ricardo Odriozola, John Ehde, Einar Røttingen

Segell discogràfic: Lawo Classics

Format el 2009 per tres esplèndids intèrprets de violí, violoncel i piano, el Valen Trio ja ha rebut els més grans elogis de la crítica musical especialitzada dins l'escena escandinava. Les seves interpretacions reflecteixen un gran domini tècnic i expressiu, una cura i un detallisme extrem en el fraseig, així com una força que per moments es transforma en subtileza. Ho comprovem en el seu últim enregistrament per al segell noruec LAWQ, en què el grup presenta tres tríos de compositors noruecs pertanyents a tres generacions diferents. En primer lloc, hi ha el *Trio* de Ketil Hvoslef (1939-).

L'obra, escrita el 2010, fou estrenada el maig del 2011 pel Valen Trio, a qui està dedicada, i és un bon exemple de la força de què abans parlàvem. Escrita en un sol moviment de llarga alenada que supera els vint minuts de durada, les pàgines d'aquest trio contenen un teixit rítmic ben dens, del qual el Valen Trio extreu unes melodies colpidores i punyents. En segon lloc, hi ha el *Trio op. 5* de Fartein Valen (1887-1952), compositor que dóna nom a la formació. Les seves obres, d'una estètica propera a l'últim romanticisme, poden situar-se també del costat de l'experiència atonal que van practicar amb guant de seda compositors com els vienesos Alban Berg o Arnold Schönberg en els primers decennis del segle XX. Els quatre moviments que componen el trio de Valen, escrit durant els anys que van del 1912 al 1920, mostren fins a quin punt el procés de creació es va dilatar en el temps, bo i donant vida finalment a una obra tan apassionant com obscura. El contrast amb els quatre moviments del *Trio op. 14* de Klaus Egge (1906-1979), l'obra que clou l'enregistrament, és total. És un dels millors exemples de l'estil d'Egge, un compositor que no va rebutjar el llenguatge tonal i que feia parlar cada frase, cada nota, tot recordant-nos de vegades els colors i les harmonies tan ben explorades pels francesos en el primer terç del segle XX.

Text: Vicent Minguet